

slutning fra Risgdagens Finansudvalg til at forhøje Prisen med 20 Øre. I Virkeligheden har Finansudvalgene i Realiteten givet deres Tilslutning hertil under en tidligere Forhandling, man ønskede blot, at Bemyndigelsen skulde gives udtrykkelig i en Lov. Men dernæst foreslaas det nu yderligere, at der skal kunne fastsættes en endnu højere Pris paa Sukker, som udleveres til Industrien udover det egentlig rationerede Kvantum, idet der endnu vil være noget Sukker tilovers udover, hvad man har eksporteret, og det vil kunne være rimeligt, hvis dansk Industri kunde ønske at erhverve saadant Sukker til samme Pris, som Udlandet betaler for det, da at gøre det muligt for den at erhverve det. Jeg maatte i saa Fald senere forhandle med Finansudvalgene. Den Gennemsnitspris, som man anslaaer, at Eksporten indbringer, er 1 Kr. 50 Øre pr. kg, og det vil da være rimeligt ogsaa at sætte den Pris paa det Industrisukker, der leveres udover Rationeringen.

Yderligere indeholder Lovforslaget en Bemyndigelse til at forhøje de gældende Maksimalpriser for Sukker ogsaa til Husholdningsbrug i Forhold til de med Sukkerførselsens forbundne Fragtudgifter. Det er et af Handelsstanden længe næret Ønske, som her imødekommes, idet, navnlig efter at Fragterne er blevet forhøjet, den Avance, som Detailhandlerne faar paa Sukker til Maksimalpris, er meget forskellig, eftersom Købmændene er langt fjernede fra Sukkerfabrikkerne eller nærved dem, og selvfølgelig, Fragterne er kostbare. For nu at kunne skaffe Detailhandlerne en ensartet Avance paa dette Produkt er det, at man ønsker Adgang til at give saadanne Tillæg til Maksimalprisen, hvorved Sukkerprisen vil blive noget forskellig i de forskellige Byer i Landet — men det har den for øvrigt altid tidligere været.

Jeg maa maaske benytte Lejligheden til at henlede det ærede Tings Opmærksomhed paa det Bilag, som ledsager Folketingsudvalgets Betænkning, hvori der gives Tilslutning til Lovforslaget. Det fremgaar deraf, at der nu synes at være god Udsigt til, at de to Sukkerordninger for 1917—18 og 1918—19 vil give Staten Balance, saaledes at der hverken bliver et Underskud eller et Overskud, med andre Ord, at Salget af Sukker til Industripris og Salget af Sukker til Eksport vil kunne dække alle de Udgifter, Staten har haft ved Nedsættelsen af Sukkerprisen for Husholdningerne. I Statslaanslovforslaget maatte man endnu regne med en Underbalance paa 15 Mill. Kr., idet der den Gang ikke var nogen Vished for, at det

Lager af Sukker paa 13 Mill. kg, man laa med, kunde afsættes senere, men nu er et betydeligt Kvantum deraf, nemlig 8 Mill. kg, blevet solgt. Jeg har haft Lejlighed til at gøre Rede i Finansudvalgene for disse Salg, og jeg kan maaske sige her til ærede Medlemmer af Finansudvalget, at det sidste af de Salg, jeg omtalte ved den Lejlighed, nu ogsaa er gaaet endeligt i Orden. Der er saa tilbage 5 Mill. kg. Hvis man kan opnaa Gennemsnitsprisen 1,50 Kr. for dette, enten ved Salg her i Landet eller ved Eksport, og man faar den Prisforhøjelse af 20 Øre paa Industrisukker, som det foreliggende Lovforslag tilsigter, vil man faa just det Beløb ind, som medfører, at hele Ordningen kommer til at balancere. Dette er jo et glædeligt Eksempel paa, at Forholdene med Hensyn til disse Ordninger kan ændre sig ret pludselig til det gode. I det ene Øjeblik kan det se ud, som om Dispositionerne vil føre til store Tab for Statskassen, og det næste Øjeblik viser det sig, at de bringer et saa godt Resultat, som Balance i dette Tilfælde er. Det maa nemlig siges at være gunstigt, naar man erindrer, at det er lykkedes i disse to Aar at give den danske Befolkning Sukker til en saa billig Pris, at intet Land i Verden har haft et tilnærmelsesvis saa gunstigt Prisniveau, og samtidig har man kunnet give et meget betydeligt Kvantum af dette nyttige Næringsmiddel, hvad der for hele Befolkningens Ernæring har været af den største Betydning.

Ole Hansen: Efter den højtærede Indenrigsministers udførlige Omtale af Lovforslaget er der ingen Anledning for mig til at komme nærmere ind paa Lovforslaget. Jeg skal kun lige bemærke, at naar der her gives Indenrigsministeren Bemyndigelse til at forhøje de gældende Maksimalpriser paa Sukker i Forhold til de med Sukkerets Førselsens forbundne Fragtudgifter, er jeg noget tilbøjelig til at tro, at dette vil give Anledning til adskillige Vanskeligheder. Hvis denne Ordning skal gennemføres nogenlunde retfærdigt, om jeg maa benytte dette Udtryk, vil vi faa en Mængde forskellige Maksimalpriser omkring i Landet. Maksimalprisen i Vestjylland vil blive større end i Østjylland og paa Fyn, og paa Fyn vil den blive større end paa Sjælland. Jeg er ikke sikker paa, om ikke hele dette Spørgsmaal vil give Anledning til ikke ringe Misfornøjelse og adskillige Vanskeligheder. Imidlertid tør jeg vel udtale Haabet om, at det vil lykkes den højtærede Indenrigsminister efter nærmere Overvejelser og efter Forhandling med den overordentlige Kommission at komme til en